

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijski list "Edinost". — Tisk tiskarne "Edinost", vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 520
za pol leta 260

EDINOST

Posamezne številke "Edinosti" se prodajajo po 5 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtne, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček "Edinosti". Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi "Edinosti". — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštahranilnični račun št. 841.652.

Neznatni boji v Karpatskem lesu. Drugače na karpatski fronti mir.

V južnouzhodni Galiciji in Bukovini tupatam topovski boji. Na ruskem Poljskem in v zapadni Galiciji nič posebnih dogodkov. — Na nemško-ruski fronti položaj neizpremenjen. — Angleški napadi pri Yppernu odbiti ob velikih izgubah. Letalec Garros ujet. Med Mozo in Mozelo artiljerijski boji. Turški napad na angleško transportno ladjo. Turška torpedovka uničena. — Nemško-angleški boji v nemški Vzhodni Afriki.

DUNAJ, 19. (Kor.) Uradno se razglša: Dunaj, 19. aprila, popoldne.

Na ruskem Poljskem in v zapadni Galiciji nobenega posebnega dogodka.

Na karpatski fronti, izjemni neznatne boje v Karpatskem lesu, tekem katerih je bilo ujetih 197 mož, vlada mir.

V jugovzhodni Galiciji in Bukovini posamezni artiljerijski boji.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hofer, fml.

Ruske izgube v Karpatih.

BEROLIN, 18. (Kor.) Glasom neke petrograjske depeše v »Berliner Zeitung am Mittag« obsega prvih deset seznamov izgub iz bitke v Karpatih 2722 častnikov, med temi 31 polkovnih poveljnikov.

Zastopnik švicarske armade na karpatskem bojišču.

BERN, 19. (Kor.) Kot zastopnik švicarske armade se prihodnje dni poda polkovnik-brigadir Bridler na fronto k avstro-ogrski armadi v Karpate v svrhu, da prouči vojno v gorah.

Za civilno prebivalstvo v krajih Poljske, zasedenih po avstro-ogrskih četah.

DUNAJ, 18. (Kor.) Komisija avstro-ogrškega pomožnega društva za po avstro-ogrskih četah zasedena območja Poljske, obstoječa iz predsednika delovnega komiteja, kneza Lubomirskega, podpredsednika grofa Szechenyija in poslujočega tajnika, vladnega svetnika Flandraka, se je podala včeraj v omenjena območja, da dobi natančne informacije o položaju civilnega prebivalstva v posamičnih okrožjih. Poleg tega cilja ima komisija še nalogo, da na licu mesta pripravlja pomožne akcije.

Z nemško-ruskega bojišča.

BEROLIN, 19. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 19. aprila 1915. Vzhodno bojišče. — Položaj je neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ustavljen tatarski list.

MOSKVA, 18. (Kor.) »Ruskoje Slovo« poroča: Na ukaz glavnega poveljnika mesta Moskve je bil tatarski časopis »Il« (»Domovina«) za čas izrednega varstva v Moskvi ustavljen.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 19. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 19. aprila 1915. Zapadno bojišče. — Južnouzhodno od Ypperna smo pregnali Angleže iz še vzdrževanih majhnih delov naših postojank. Z močnim napadom ob železnici Yppern-Comines so izkušali snoči ponovno zavzeti višinske postojanke. Napad je razpadel ob težkih izgubah.

Pri Ingelmundu je bil francoski letalski poročnik Garros prisiljen, pristati in je bil ujet.

Med Mozo in Mozelo je potekal dan ob artiljerijskih bojih.

Slab francoski napadni poizkus proti postojankam pri Combresu je bil po našem ognju zadušen v kail.

V Vogezijski sta se ponesrečila dva francoska napada na sediško postojanko zapadno od Reichsackerkopa, ki smo jo zavzeli mi, in napad na višine severno od Steinbrücka. Po težkih izgubah so se Francozi umeknili.

Tuje vojne ladje v belgijskih vodah.

AMSTERDAM, 19. (Kor.) »Nieuwe van den Dag« poroča iz Ymuidena: Neki parnik, ki je priplul v Ymuiden, je videl pri Noordhinderu križariti pet torpednih čolnov.

Neki iz Newcastlea pripluli parnik je nadel 25 milj od Ymuidena na torpedni čoln in štiri podvodnike nepoznane nacionalitete. Neki površniški se ribiški parnik je vozil skozi celo flotilo vojnih ladij.

so se združile in so mu prevzele srce, ki je tokrat čutilo vsaj odkritosrčno, dasiravno se to ni bila morda prava ljubezen.

Ko je dospel v svoje stanovanje, je naprosil gostilničarko, naj ostane pri bolnici, sam pa je poihel k nekemu svojemu prijatelju, dijaku-medicinu, ki je bil zelo spreten in zdravniških poslih.

Mladi zdravnik je spoznal takoj, da je Pivoine popila močno dozo kakega narokotičnega sredstva, in ker je uvidel, da je njeno življenje v nevarnosti, se ni upal zdraviti sam, temveč je zahteval, naj pride tudi zdravnik dr. P., njegov profesor in eden najznamenitejših pariških zdravnikov.

Nemudoma sta nato uporabila najenergičnejša sredstva in Pivoine se je kmalu osvestila.

Komaj pa se je prebudila iz omotice, pa jo je napadla silovita mrzliza, zvezana z blodnjami in živčnimi napadi.

Nevarnost je le izpremenila svoj značaj, ali zato ni bila nič manjša.

Doktor P. je že skoraj izgubil vse upanje.

To je trajalo cel teden. Osem dni in osem noči se Virgil ni premaknil niti za eno minuto od postelje, na kateri se je uboga

deklica zvijala v mukah najstrašnejših mrzličnih blodenj.

Nikdar ni mati, ki trepeče za življenje svojega edinega otroka, požrtvovalce stregla svojemu edincu, kakor Virgil nesrečni Pivoini.

Končno je prišel trenutek, ko je profesor izpregovoril tolažilno besedo: — Upam!

Virgil ga je objel okoli vratu in ga je poljubljal kakor brata.

Doktor P. se ni zmotil. Mrzliza je počasi pojmala in je končno izginila popolnoma. Pivoine je bila rešena.

Prvi obraz, ki ga je zagledala, ko se je povrnila svest, je bil Virgilov obraz; prvi glas, ki ga je začulo njeno uho, je bil njegov glas, in tudi še tekot njenega okrevanja se ni genil niti za trenutek od nje, je bil vedno neutrudljiv in vesel ter je ugenil vsako njeno najmanjšo željo, še preden jo je izrekla.

Kaj je torej mogla, kaj je torej morala odgovoriti, ko je potem, ko je ozdravela popolnoma, čula mladega dijaka, ki jej je govoril s tresočim se, strastnim glasom: — Ne bil bi te preživel, če bi bila umrla . . . vendar pa si srečno ušla smrti . . . ali hočeš sedaj živeti zame?

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramežljivosti, ki jo je še vedno imela, dasiravno ni bila več nedolžna.

Iskal je pri njej zabave, ne da bi bil pomislil, da bi mogel najti srečo, in Pivoine se je uvela v razuzdano uživanje pariškega dijaškega življenja.

Kmalu je bila, kakor jej je Virgil obetal preje, ena najelegantnejših »dijaških soprog«. Dobivala je svilnate obleke in terenske šale, imela je zlato uro, veliko kakor frank, in je nosila ob pasu lesketajoče se obeske kakor kaka graščakinja iz časov markize Pompadour.

Spoznala je slast sijajne večerje pri Dagneauxu po gledališkem večeru v Folies

— Da, — je odgovorila, — hočem.

In vdala se mu je popolnoma.

Priponniti pa moramo, da ni storila tega iz ljubezni, temveč iz hvalečnosti, in zato vidimo v tem prvem njenem napačnem koraku opravičilo za vse njene poznejše grehe.

Pivoine je gotovo imela dobro, nepokvarjeno srce, in morda bi bila v rokah koga drugega postala ena onih žena, ki hodijo po zemlji, kakor z neba došli angeli.

Virgil pa ni znal ljubiti; ni spoznal otročje sramež

